

Singer Laren

Villa, beeldentuin, museum en theater

Kort na 1900 bouwt het Amerikaanse echtpaar William en Anna Singer villa *De Wilde Zwanen* in Laren. William is kunstenaar, Anna liefhebber van muziek en samen zijn ze fervent kunstverzamelaars. In 1956 laat Anna, na het overlijden van William, een museum en een concertzaal aan de villa bouwen.

Sterren als Willem Duys en Mies Bouwman, maar ook Roy Orbison schrijven geschiedenis in deze concertzaal. Vele theaterliefhebbers genieten er van een veelzijdig aanbod van voorstellingen. Na 60 jaar gebruik is vernieuwing van het theater noodzakelijk om nog een goede programmering te kunnen bieden.

Met de bouw van een nieuw theater ontstaat ook de kans om een nieuwe entreefoyer te realiseren die het theater, museum, villa en beeldentuin met elkaar verbindt. Met de nieuwe foyer als hart van het complex komt een oude droom van Anna uit: een ruimte voor versmelting van beeldende kunst, muziek en theater, voor iedereen toegankelijk.

Een nieuw Singer Laren

Singer Laren schrijft in 2012 een architectenprijsvraag uit om de oude theaterzaal te vervangen. Het winnende ontwerp van krft geeft niet de zaal, maar juist de entreefoyer een centrale rol.

De theaterzaal wordt in de hoek van het perceel aan de Naarderstraat geplaatst waardoor een open ruimte tussen de theaterzaal en de villa ontstaat: de nieuwe entreefoyer. De foyer verbindt oud en nieuw, het museum, theater en de beeldentuin met elkaar.

De nieuwe foyer is het kruispunt, een ‘cultureel dorpsplein’. Het is een ongedwongen, culturele ontmoetingsplek van waaruit alle onderdelen van het Singer complex apart te bereiken en te gebruiken zijn. Behalve de theaterzaal en de museumzalen zijn alle onderdelen - ook de beeldentuin - vrij toegankelijk voor iedereen.

De architectuur van Singer Laren

De nieuwe uitbreiding bestaat uit drie volumes, in drie verschillende materialen. Er is geput uit materialen, aanwezig in de directe omgeving en het omliggende landschap. De donkere bakstenen van de begin 20e eeuwse villa's en het hout van agrarische schuren van het Gooi komen terug in de nieuwbouw.

De gevel van de theatertoren legt met donkere taludstenen een moderne verbinding met de geornamenteerde baksteenarchitectuur van Hamdorff. Beneden, in de foyer is de zaal aan de buitenzijde met geperforeerde messing platen belegd, waarmee de akoestiek in balans gehouden wordt.

Het theater wordt aan drie zijden omarmd door een grote open foyer, de bestaat uit een sequentie van meerdere kleinere plekken met verschillende oriëntaties: op het dorp, richting de tuin of naar het dakterras.

De foyer sluit aan op de hoogte van de villa, maar richt zich met een theatrale trap aan de andere kant even op om uit te steken over de belangrijkste ontsluitingsweg van het dorp, de Naarderstraat. Een groot raam biedt hier de voorbijgangers een kijkje naar binnen.

De volledig glazen gevel van de foyer is aan de buitenzijde voorzien van een donker geoliede houten lamellengevel. De dubbele werking van hout en glas geeft een coulisse effect, waarbij steeds een glimp van de binnenzijde zichtbaar wordt, zonder te veel weg te geven: een theatraal effect. Aan de tuinzijde is deze laag afwezig en biedt de halfronde glazen gevel een panoramisch zicht op de beeldentuin.

De houten zaal

De nieuwe theaterzaal is compact opgezet als een klassiek lijsttheater, maar met een grote theateropening en een brede zaal, waardoor de afstand tussen toneel en publiek erg klein is. Hierdoor ontstaat een intieme relatie tussen het publiek en de artiest.

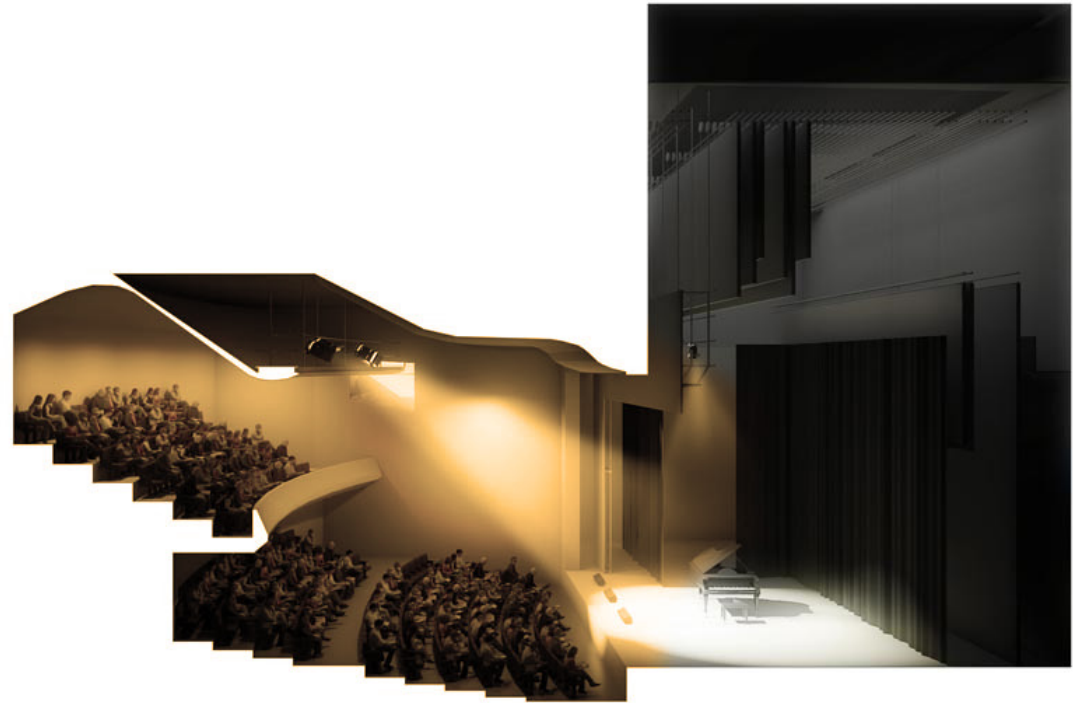
Het publiek zit in een halfronde opstelling, van 400 stoelen, verdeeld over een zaal van 250 en een balkon van 150 stoelen, met aan beide zijden van het balkon twee bijzondere logeplekken.

De kersenhouten rondingen van de nieuwe theaterzaal zorgen voor een warme, intieme zaal, waarbij het publiek om het podium heen zit, maar ook elkaar kan zien.

De vormgeving van het zaalinterieur is mede door akoestiek bepaald en heeft een formidabele klank opgeleverd - versterkt en onversterkt. Hierdoor is de zaal voor veel verschillende doeleinden bruikbaar.

De golvende afwerking is in stroken kersenfineer uitgevoerd, refererend aan de binnenzijde van een muziekinstrument, een knipoog naar de originele muziekzaal van Anna Singer.

Het toneel is ruim en voorzien van moderne digitale theatertechniek, waarbij de zaalbrug is weggewerkt in de plafondafwerking. Grote ramen in de toneeltoren bieden ook daglicht achter de schermen, een vurige wens van de theatertechnici.

De tuin en het omliggende landschap

Doordat het Singer complex vanuit het woonhuis van de Singers gegroeid is, staat het internationaal vermaard cultureel complex midden in een villawijk aan de rand van het kleine dorp Laren.

Het bijzondere heide- en boslandschap van het Gooi, dat hier tot diep in het dorp komt, was niet alleen de grootste inspiratiebron voor de schilders van de Larense school, waaronder Mauve en William Singer zelf, maar ook voor het landschapsontwerp van Singer.

Piet Oudolf ontwierp in de voormalige tuin van de Singers een dwaaltuin, waarin de afwisseling tussen kunst en landschap centraal staat. In het najaar van 2017 wordt met de aanleg van de tuin gestart, waarna de tuin in de zomer van 2018 in volledige boei zal staan.

Ook maakte Oudolf een ontwerp voor de daktuin en de voorzijde van het complex: een prettige verblijfsplek onder de bomen van de Oude Drift.

